

5289 9. Marts 1897: Enette Beh. af Indst. ang. Finansubv. Andr. 5290

lig Indtægt der. Der er det derved at bemærke, at en meget stor Del af den Trafik, der nu gaar pr. Bagn til Aarhus som Følge af, at der ikke er Gods ekspedition ved Billefsalgsstedet, vil kunne tilføres Statsbanerne. Det at gøre Stødstrup Billefsalgssted til en regnskabsførende Holdplads med Sidespor, vil derfor næppe medføre nogen egentlig Udgift for Statsbanerne. Jeg har flere Gange haft Lejlighed til at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag, og jeg skal derfor ikke udbrede mig videre derover endnu en Gang, men kun anbefale Sagen til den velvilligste Overvejelse.

Bøtter: Det er kun Andragendet under Nr. 20, jeg vil sige et Par Ord om. Det er jo, som den ærede Ordfører omtalte, en gammel Bekendt. Naar jeg har forlangt Ordet, er det, fordi jeg tror at kende noget til den paagældende Egn, og jeg vil derfor gerne sige nogle Ord til de Udtalelser, der ere faldne, saavel fra den ærede Ordfører (Buss) som fra det ærede Medlem for Skanderborg (S. Sørensen). Jeg har forstaaet det saaledes som, at Grunden til Ministerens Holdning var den, at han mente, at Anlægget ikke vilde blive rentabelt. Deri tror jeg, at han tager fejl. Denne Plads har jo $1\frac{1}{2}$ og $1\frac{1}{4}$ Mil til de nærmeste Stationer, den ligger i en af Jyllands bedre Egne, for ikke at sige, i en af de allerbedste, og der vil efter de opgivne Maal blive omtrent 1 Mil Opland til den omhandlede Holdplads. Som det ærede Medlem for Skanderborg nævned, kan man sikkert gaa ud fra, at Sogneraadene der omkring ville gøre, hvad der staar i deres Magt, for at saa Besjorbindelserne i Orden. Der er derfor ingen Tvivl om, at det vilde blive et rentabelt Foretagende for Banerne. Beboerne der have jo for adskillige Aar siden ofret 5,000 Kr., og den ærede Ordfører oplyste jo nu, at Statsbanerne have ofret ganske betydelig paa Anlægget af et Rydsspor samt en Bygning. Der er tillige der kommet en Assistent, og der er altsaa ikke Tale om andet end at indlægge et lille blindt Spor, hvorpaa Vognene kunne føres ind, naar de skulle løses og lades. Udgiften hertil kan ikke være uoverkommelig for Statsbanerne, og det er af stor Betydning for Beboerne

derovre at saa Forholdene saaledes lagte til Rette, at de kunne have den fulde Nytte af Banerne. Vi, der selv ere vant til at have langt til Banerne, forstaa, hvad det vil sige, at skulle føre vore Varer langt. Der er jo nævnt Mejeriet i Hylke, fra hvilket Andragendet nok er udgaet. Det er en Institution, der omfatter et ikke saa ganske ubetydeligt Antal Dritler Smør og faar ikke saa saa Vognladninger Kul. Naar man, som sagt, kender, hvad det vil sige at skulle tilføre og fraføre en saadan Institution alt pr. Vognakse, kan man forstaa, at Beboerne gerne vilde have den størst mulige Nytte af Statsbanerne. Det kan jo ikke nægtes, at Banerne have en Opgave over for Befolkningen, og her er jo ikke Tale om noget urimeligt Krav. Jeg vil derfor haabe, at denne Sag maa være sin Afslutning nær. Jeg vil indtrængende anmode den højtærede Minister om at tage Sagen under fornyet og velvillig Overvejelse samt søge at imødekomme de stillede Krav. Jeg tror at turde tilføje, at det vil vise sig, at det ikke vil forrykke Indtægterne for Banerne.

Lohmann: Jeg vil blot tillade mig at rette en Tak til det ærede Finansudvalg, fordi det atter i Aar har indstillet dette Andragende om et Sidespor ved Rauslunde Billefsalgssted til Ministerens Overvejelse. Jeg vil specielt rette en Tak til den ærede Ordfører for den udmærkede Anbefaling, han har givet dette Andragende, der jo er en gammel Bekendt i Folketinget, hvorfor det ikke er nødvendigt at gentage, hvad der tidligere er sagt herom. Da der er Trang ved Rauslunde til at saa et Sidespor, og da Beboerne ere villige til at bære Omkostningerne derved, ved jeg ikke, hvad der kan forlanges mere. Naar Folketinget er villigt til ogsaa for sit Vedkommende at gaa med til Udgiften, saa synes den Sag dog at maatte være i Orden. Kommer den ikke der, kunde vi godt rejse hjem og, som den ærede Ordfører bemærkede, sige til Beboerne: Vi skyde Skylden paa Ministeren! Det vil jeg imidlertid ikke gøre, thi det nytter jo ikke, men jeg vil bede den ærede Minister om at tage venligt mod dette Andragende, naar det nu atter henvises til hans velvillige Overvejelse.